

[Ole Bernt Henriksen]

interesserede offentlighed. Det skulle derfor være muligt, hvis viljen er til stede, at foretage denne liberalisering uden større problemer. Vi må jo erkende, at den nuværende ordning er særdeles gunstig, og vi har før her i tinget rejst spørgsmålet om f.eks. kommunegrænsespærringen, der virker helt urimelig.

Efter vor opfattelse er enhver kamp for disse æterbegrænsninger en kamp for skanser, der allerede er faldet. Vi nærer ingen frygt for udenlandsk TV og har intet ønske om at optræde som selvbestaltede beskyttere af en befolkning, der ikke ønsker denne beskyttelse, men ønsker den størst mulige frihed til at selv at vælge. Det må være rigtigt at give befolkningen den største og bedste mulighed også gennem nedtagning af satellitprogrammer.

Den anden del, som berøres, er, at regeringen også af industripolitiske årsager helt naturligt drager etableringen af et landsdækkende bredbåndsnat ind, måske begyndelsen til en ny industripolitisk såvel som kulturel revolution eller – for ikke at bruge for store ord – begyndelsen til udnyttelsen af meget store muligheder. Det er næppe uden grund, at f.eks. Industrirådets forretningsudvalg stærkt anbefaler mediekommissionens forslag om at fremme en hurtig udbygning af et dansk kabel-TV-net, udbygget med et bredbåndsnat så hurtigt som muligt. Jeg vil gerne understrege i denne forbindelse, at dette, som det også siges af Industrirådet, må ske uden restriktioner med hensyn til programindholdet af det, som tilbydes. En udvikling på dette felt vil betyde meget i forsøget på at fremme hele den teknologiske udvikling.

Her lægger regeringen ikke op til en beslutning straks, og vi får derfor senere mulighed for en debat om denne tekniske side af sagen. En generalplan ventes som nævnt af ministeriet for offentlige arbejder inden 1. november 1983, og vi kan så til den tid søge gennemført en vurdering. Det forslag, som ministeriet for kulturelle anliggender fremsætter nu, bør derimod kunne gennemføres med det samme. Det opfylder et ønske, og det opfylder et behov.

Øllgaard (V):

Den liberalisering af radioloven, som der lægges op til med det foreliggende lovforslag, er helt i overensstemmelse med venstres øn-

sker. Det første formål med forslaget, nemlig bruddet på Danmarks Radios monopol på spredning af radio-TV-programmer, hvilket er en god historisk begivenhed, har vi længe ment var tiltrængt, men desværre er det altså først nu, det kan lade sig gøre. Men det er dog godt, at det så kan lade sig gøre nu.

Det andet formål med forslaget, nemlig fremføring af radio-TV-programmer, herunder udenlandske, til hele landet på tværs af kommunegrænser, har vi tidligere forsøgt iværksat, senest med beslutningsforlag nr. B 65 i sidste samling om fremføring af nordisk TV. Det blev forhandlet her i tinget i maj sidste år. Det blev ikke realiseret, men det glæder os, at der nu er åbning.

Det tredje formål med lovændringen, nemlig at give adgang til efter enkle regelsæt at benytte fælles antenneanlæg til enkeltstående udsendelser af lokal karakter, betragter vi som et helt naturligt skridt på vejen til lige så liberale tilstande for de elektroniske medier, som vi har for de trykte medier, og sådanne liberale tilstande trænger vi hårdt til at få skabt.

Det er åbenbart for enhver, at der er en meget hastig udvikling i gang, hvad angår hele det danske mediebillede, og hvad angår den teknik, teknologi, industri m.v., som denne sag dermed kommer til at dreje sig om. Med andre ord: informatikepoken er over os, og det skal vi af mange grunde nyttiggøre, hvilket der er mange gode muligheder for nu.

Venstre lægger megen vægt på, at vi i hele denne store sag hverken forspilder udviklingsmuligheder eller forsømmer grundige forberedelser af de skridt, hvormed vi så rykker frem. Af sådanne velovervejede skridt tager vi nu to vigtige med dels det foreliggende forslag om ændringer af radioloven, dels den redegørelse fra ministeren for offentlige arbejder forleden om udvikling af telekommunikationsnettet, herunder udviklingen af et internt bredbåndsnat. Disse to principielle beslutninger ønsker vi taget nu af en lang række grunde, nemlig fordi det drejer sig om erhvervs- og industripolitisk fremme, fordi det drejer sig om vigtige mediepolitiske sager, og fordi det drejer sig om vigtige kulturpolitiske sager.

Ud over de to principbeslutninger, der ligger i denne ændring af radioloven, og det, der ligger i redegørelsen fra forleden, kunne vi for vores skyld også godt nu træffe prin-